

[Oluf Johansen.]

nu tager vi altsaa det af os længe ventede Skridt.

Da den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslaget i Folketinget, drejede det sig væsentlig kun om Spekulation og Kædehandel med Landejendomme, idet Lovforslagets Hovedpunkter tilsigtede at hindre Genhandel de to første Aar og Afklædning af Landejendommene med Salg for Øje. Jeg underkender ingenlunde Betydningen af saadanne Bestemmelser Gennemførelse, men hilser med Tilfredshed, at den højtærede Minister ved Fremsættelsen i Folketinget gav Udtryk for videregaaende Ønsker; ja ikke blot det, jeg føler Trang til at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han stadig i sit Samarbejde med Folketingsudvalget holdt disse videregaaende Spørgsmaal i Forgrunden. Ikke alt, hvad den højtærede Minister ønskede, blev det muligt at faa med, men en efter min Opfattelse saa omfangsrig Forbedring som Forbud mod Ikke-Landmænds Køb af Landejendomme hilser jeg med Tilfredshed, saa er der da ikke arbejdet forgæves med Sagen. Hvad den højtærede Minister videre ønskede, er blevet gemt, forhaabentlig er det ikke glemt. Forbudet mod Ikke-Landmænds Køb af Landejendomme er et vigtigt Led i Bestræbelserne for at imødegaa en vanskelig Tids Krav inden for Landbrugserhvervet.

Det nytter naturligvis ikke i Forbindelse hermed at fremkomme med Suk over de mange Handler, hvor Ikke-Landmænd har købt Landejendomme og er i Besiddelse af dem. Det betyder i alle de skete Tilfælde lige saa mange nedlagte Landbrug, store som smaa. Alle, der har sat Bykapitaler i dette store Antal Landejendomme, har altsaa nu faaet frit Lejde. Loven standser for Fremtiden, men over for dem, der har handlet, griber Loven ikke ind, den har ikke tilbagevirkende Kraft. Men hvad om man delte Sol og Vind lige mellem Kapitalinteresserne og Samfundsinteresserne paa den Maade, at man anerkendte Købernes Ret til at eje og sikre deres Penge i disse Landejendomme, men gav dem Pligt over for Samfundet til ikke at nedlægge dem som selvstændige Brug; de paagældende maatte i saa Tilfælde forpagte Ejendommen ud til unge Landmænd, der paa den Maade kom til at drive dem som selvstændige Brugere. Der kunde saa fastsættes Maksimumsbestemmelser med Hensyn til Forpagtningsvilkårene og et vist Aaremaal for Forpagtningens Varighed. Derved gav man en hel Del af disse unge en Mulighed for i

de Aar, da vi kommer ud for de store Svingninger i det økonomiske Liv, at drive disse Landejendomme under selvstændige Vilkåar. Men dette er altsaa kun et Suk, der giver Udtryk for et Ønske.

Idet jeg anbefaler Forslaget, udtaler jeg, at vi er rede til Forhandling med yderligere Forbedringer for Øje, nu og senere, alt med Henblik paa Varetagelsen af de landbomæssige Interesser, der er knyttet til vor Landboudoms Tarv. Dens Fremtid og Muligheder maa ikke glemmes, slet ikke i en Tid som denne. Enhver Slægt skylder sin Ungdom, den næste Generation, at være paa Vagt over for det, der truer med at nedbryde Erhvervets Muligheder i Tiden, der kommer. Hvad vi ved Baand kan hindre nu, sparer vi af Bekymringer og Byrder senere. Ikke blot koster en kommende Saneringslov Penge, men den bevirker ogsaa Forstyrrelser og Uro inden for vort Landbrug.

Nielsen-Man: Jeg vil gerne for egen Rækning og Risiko gøre nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Forslag til Lov om Erhvervelse af fast Ejendom. Jeg havde i og for sig gerne set en Række Bestemmelser i Forslaget affattet paa en anden Maade eller helt udeladt, men jeg skal undlade en Omtale heraf og holde mig til det, som for mig er Hovedsagen, de Ændringer, som under Behandlingen i det andet høje Ting er blevet indføjet i Forslaget, og som omhandler Salg af Landbrugsejendomme til Ikke-Landmænd.

Jeg tror, at vi alle kunde være enige om at gennemføre Lovregler, der tilsigter at forhindre den sidste Krigstids og Efterkrigstids rene Spekulationshandler med Ejendomme, det, man populært kalder Gaardslagtning, og jeg hilser med Tilfredshed § 4 i Lovforslaget, der for Resten ogsaa er blevet indføjet i det andet høje Ting. Jeg vil næsten tro, at denne Paragraf alene vilde være nok til at sætte Bom for den almindelige Form for Spekulation, i hvert Fald i Landbrugsejendomme. Det er netop saaledes, de professionelle Ejendomshandlere bærer sig ad. De handler paa Slutseddel fra Haand til Haand, indtil Manden, som skal beholde Ejendommen, køber den, og saa først udstedes Skødet.

Det, som gør mig bekymret, og som sandsynligvis maa medføre, at jeg ikke kan medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, er det nye Punkt 4 i § 1, som omhandler Problemet Ikke-Landmænds Køb. Det er et Problem, der har været talt om gennem Aarene, og det er, forekommer det